

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. P. Ignatii Qui Religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Ipris Flandrorum, 1612

9. Societas Iesv fundatur atque à S. Sede Apostolica approbatur, Ignatius primus ei Generalis præponitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45048

CAPVT. IX.

*Societas IESV fundatur atque à S. Sede
Apostolica approbatur, Ignatius pri-
mus ei Generalis præponitur.*

Honore sacerdotij decoratus Ig-
natus annum plenum & inte-
grum collegit animum, & ad primum
illud & augustissimum sacrificium
idoneè comparauit. Interea B. Virgini
toto pectore supplicauit, vt quæ esset
singularis Dei hominumque concilia-
trix, aditum sibi mōstraret ad Filium,
vt à Filio agnitus eundem ipse agnos-
ceret, inueniret, diligeret, ei summam
obseruantiam obedientiamque præ-
staret. Obsecrauit eam præterea, vt ad
suscceptionem tanti negotij facilem
viam patefaceret, remoueretque si
quod impedimentum occurreret. His
desideriis inflammatus, itinere pede-
stri, victu de more precario, duobus
quos diximus comitatus, Romam
rectà contendit. Interea quotidie sa-
crum Domini corpus ab altero susci-
pere piè & religiosè non destitit: vnde

Ignatij in
B. Vir-
ginem
ma-
trem
pietas.

Chri-
stus ei
appa-
ret cru-
cem
bau-
lans
seque
ei spō-
det
propi-
tium
fore.

Occa-
sio no-
minis
Socie-
tatis
IESV.

mira diuinitus lumina & incredibiles
animo voluptates hauriebat. Ecce
autem cum vrbi Romæ iam immine-
ret, ac relictis comitibus templum
quoddam auium desertumque in-
gressus esset, effuso in orationem ani-
mo à sensibusque alienato, in magna
luce per speciem ei se Deus Pater
ostendit, IESV Christo Filio crucem
humeris ferenti Ignatium sociosque
commendans: quos cum ille in fidem
ac tutelam recepisset, ut erat cruce
onustus ad Ignatium conuersus, hila-
rique ac sereno vultu compellans,
Ego vobis, inquit, Romæ propitius
ero. Qua diuinitus obiecta visione
mirificè erectus Ignatius rem omnem
suis patefecit ad corroborandos eo-
rum animos, ne quando rebus aduer-
sis frangerentur, vel periculorum
metu deterriti languerent. Ea luce
perfusus sic animo sanctissimum IESV
nomen impressit, tantoque crucis
amore succensus est, ut ob eam caus-
sam, Ignatij sociorumque rogatu, Se-
des Apostolica huic ordini Societatis
IESV nomen imponeret. Sic Paulus
III. Pont.

III. Pont. Max. exculsis iis calumniis quibus appetebatur Ignatius, appellandam censuit. Cum enim Romæ quidam hereticus praua dogmata vulgaret, & audientium animis pro concione venenum infunderet, nostris publicè refellentibus sæuissimam in eos tempestatem commouit, quæ tamen singulari Dei prouidentia breui sedata est. Nisi quis forte casu factum existimet, vt ex Hispania, Gallia, Venetiis alijs alia de causa Romam eodem tempore conuenirent, quotquot Ignatij Iudices ante extiterant, quorumque à tribunalibus non modo absolutus sed præclaro etiam innocentie testimonio ornatus discesserat. Quo factum, vt veritate cognita præfectus vrbs Romæ iubente Pontifice omni eos suspicione liberaret.

Quò maiori consilio Societas hæc noua stabiliretur, idem Pontifex eius instituti cognitionem tribus è sacro purpuratorum Patrum collegio delegauit, & illi quidem, ne res conficeretur, pugnauere; sed omnium acerrimè Bartholomæus Guidiccionius Cardi-

C 4 nalis,

Tempestatem in Societatem excitata Romæ mira que in ea sedanda Dei prouidentia.

In confirmanda Societate difficultas.

nalis, propterea quod è republica Christiana iudicaret, vt à creatione nouarum religionum abstineretur, sed magis veteres labefactatæ, in pristinam disciplinam reuocarentur, vt ab Innocentio III. in concilio Lateranensi, & à Gregorio X. in Lugdunensi lege sancitum fuerat. Nec id cuiquam mirum videri debet: nam & BB. Dominicus & Franciscus summi illi religionum Patriarchæ, familiarum suarum primordia per easdem difficultatum salebras traduxere. Erant quippe hæc opera diuinitus instituta ad hanc erutinam normamque reuocanda. Sed quia Dei Filius Ignatij causam iam antè susceperat, seque propitium Romæ futurum sponderat, ita Cardinalis Guidiccionij voluntatem mutauit, vt ab eius ore vox illa manaret: Nouas quidem religiones probare non possum, hanc tamen improbare non audeo: sic enim animo affectum esse me sentio, vt quò non ducit ratio, eò diuina voluntas inclinet, eoque impellar affectu, quò argumentis adduci antè non poteram. Atque ita,
factum

factum est, vt idem Cardinalis apud Pontificem Societatis institutum prolixè laudaret, & Pontifex eo perlecto hoc quasi oraculum promeret: Digtus Dei est hic: & initia quidè parua, sed sperare se futurum, vt nequaquam exigui fructus inde in ecclesiam redundarent. Et ordinem Societatis confirmauit ille quidem anno CIO. IO. XL. V. Kal. Octob. quo die anniuersaria SS. Cosmæ & Damiani gratulatio celebratur, verùm tamen maioris experimenti causa certo adhuc personarum numero definiuit. Quam confirmationem anno demum CIO. IO. XLIII. renouauit, omni hominum & temporam definitione sublata. Quod ipsum anno CIO. IO. I. Iulius III Pauli III. successor, & deinceps reliqui Pontifices ad hoc vsque tempus, cumulatè præstiterunt, nouis quinimò gratiis Societatem auxerunt & beneficiis ornauerunt, vt eorum diplomata testantur.

Verùm vt ad Ignatium reuertamur, ad eum quem diximus modum confirmata Societate, primi eius commi-

C 5 litones

Paulus
III.
Societatem
Iesu
confirmat.

Ignatius
Generalis
Præpositus
eligitur.

litones qui in Italia restiterant ad creandum Præpositum generalem Romam conuenere, ceteri litteras suæ voluntatis indices miserunt. Atque eo conuentu communibus suffragiis & vna omnium consensione Præpositus generalis Ignatius est designatus. Sed ille qua erat animi demissione, ne Societati regendæ præficeretur, pro sua virili pugnavit, vniuersosque suppliciter rogauit, ne suis humeris onus imponeretur cui succumberet, & quod sine detrimento Societatis ferre non posset. Hac Patres obsecratione permoti iacentem eius animum erexerunt, quattuor dierum orationes ad explorandam Dei voluntatem indixerunt. Demum in suffragia rursus itum est, sed eodem euentu, at nec sic insignis illa sui despicientia superari potuit, nec opinio propriæ vilitatis euelli. Sed cum recessisset in coenobium D. Petri quod in aureo monte positum est, paucis diebus ibi commoratus, totius vitæ maculas aperuit cuidam P. Theophilo è Franciscana familia, cui & ante confirmationem Societatis

tis

tis confiteri peccata consueuerat. Igi-
 tur consultus ille cum respondisset,
 ipsum Spiritui Sancto repugnaturum
 si cunctorum suffragationi resisteret.
 Hac voce victus Ignatius, ceruices
 iugo subiecit quod ei Deus impone-
 bat. Itaque eodem anno CIO. IO. XLI.
 x. Kal. Mai. vrbis Romæ celebriora
 templa, & stationes adiuit Patribus
 comitatus ac tribus fratribus è quibus
 vnus eram, atque in aede B. Pauli rem
 diuinam fecit. Inter quam tria reli-
 gionis vota nuncupauit quartumque
 adiunxit, quo Romano Pontifici in
 obeundis quocunq; terrarum mis-
 sionibus fidem obstringeret. Ceteri
 deinde sacrum Domini corpus ab
 eius manu sumserunt, cum se iisdem
 votis ad pedes eius obligauissent, om-
 nium animis tanta celestium volup-
 tatum irrigatione perfusis, vt lacry-
 mantibus oculis summas Deo gratias
 agerent, qui ad felicem exitum per-
 duxisset confirmassetque quod opera-
 tus fuerat in ipsis. Ex eo tempore stetit
 ordo Societatis ab Apostolica Sede
 confirmatus, atque ad maiorem Dei
 gloriam

Igna-
 tius &
 socij
 pro-
 fessio-
 nem
 emit-
 tunt.

gloriam vtilitatemque ecclesie, tum
religiosos votis illigatos, tum caput à
quo gubernaretur, habuit.

CAPVT. X.

*Generalis electus, mox vt se gesserit; Socie-
tas propagatur. pie aliquot fundatio-
nes agente Ignatio eriguntur stabiliun-
turque.*

**Gene-
ralis
factus
quid
agere
cepe-
rit.**

FACTUS Generalis ordinis Magister
Ignatius tale sui muneris duxit ex-
ordium: postridie surrexit bene manè
de lecto & à somno reliquos excita-
uit. Nam assiduam suorum curam ge-
rere suarum partium existimabat, effi-
ciendumque vt suum munus quisque
præstaret. Atque vt quò sublimiorem
dignitatis gradum adscenderat eò
magis etiam sese demitteret, culinam
ingressus in eius officiis multis se die-
bus exercuit; tantaque alacritate ad
alia vilissima quæque ministeria do-
mus accessit, vt ea tractare tanquam
nouitius ad progrediendum in virtu-
te longius, ad coercendas sensuum cus-
piditates abdicandamque voluntatem
videre.